

Membres de la mesa i amics tots,

És amb gran entusiasme que l'Acadèmia i l'Escola d'Art i Superior de Disseny de la Llotja hem organitzat la commemoració dels dos-cents cinquanta anys de l'escola de disseny de la Llotja. Ho hem fet amb un programa atapeït de seminaris, congressos internacionals i exposicions, que resta obert a noves incorporacions.

L'educació de l'art a Catalunya i la bona educació necessiten dues condicions fonamentals: entusiasme i motivació en professors i alumnes, que és la primera, i un entorn democràtic en les institucions educatives que no permeti assetjaments de cap mena (és a dir, formes agressives d'intolerància a les diferències de gènere, intel·lectuals, culturals, socials, etc., ja que això converteix les motivacions en frustracions i depressions); aquesta és la segona condició per a una bona educació.

Els testimonis de l'Escola de la Llotja dels anys seixanta i setanta del segle XX, per exemple, han manifestat tenir un record positiu d'una escola en una situació política difícil. Es podria estudiar si aquest fet s'estén a altres institucions universitàries i no universitàries de la mateixa època. Vull dir, doncs, que la història de l'educació de l'art a Catalunya d'aquests dos-cents cinquanta ens pot donar sorpreses, fonamentades en històries verídiques amb testimonis que puguin dir «jo era allà».

Barcelona i Catalunya són una potència en l'educació de l'art, el disseny i l'arquitectura. El sector públic necessita més recursos i el privat necessita teoria i, a més, ambdós sectors han de treballar seriosament cap a una pedagogia innovadora que eduqui el pensament crític i que doni resposta al repte de la intel·ligència artificial, que és molt important en l'educació artística arreu del món i que mou molts recursos no sempre en defensa de la llibertat de les persones.

I vull acabar amb una nota històrica. Llegeixo en els documents històrics de principis de l'any 1775 que:

La Junta General de Comercio y de la Moneda inició el 23 del mes de enero del año 1775 la Escuela Gratuita de Diseño en el Edificio de la Real Lonja de Barcelona, a expensas de la Junta Particular de Comercio de Cataluña.

És a dir, i ho diuen d'una manera un xic diplomàtica i un pèl satírica: Espanya mana i Catalunya paga. I punt final.

